

РЕШЕНИЕ

№ 5271

гр. София, 29.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 18.07.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **3893** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.167, ал.2, т.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и Наредба за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО).

Образувано е по жалба на В. В. Г. от [населено място] срещу принудителна административна мярка (ПAM)– принудително задържане чрез поставяне на устройство тип “скоба” на лек автомобил марка „Мерцедес”, модел ML, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя, от служители на [фирма] – [населено място].

В жалбата се сочи, че на 14.02.2013г. около 14,00ч. жалбоподателят е паркирал личният си автомобил на [улица], в частта след [улица], която не попада в зона за платено паркиране. На улицата няма официални знаци съгласно Закона за движение по пътищата, които да указват, че тя попада в платена зона. Въпреки това му е наложена посочената ПAM без да бъде издаден акт за установяване на нарушението; поставено е само съобщение, в което не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да бъде оспорено, кое длъжностно лице го е издало, в присъствието на кои свидетели за нарушение на кое място и т.н. Освен това липсва знак, поставен по надлежния ред, указващ че [улица]в частта след [улица]се намира в зона за платено паркиране. Искане се от съда обявяване на нищожност на посочената принудителна мярка поради липса на компетентност на органа, който я е издал, тъй като мярката не е наложена от длъжностни лица от МВР – Пътна полиция; или да бъде отменена

мярката като незаконосъобразна поради липса на издаден индивидуален акт и липса на знак за платено паркиране, който да е нарушен. Претендира присъждане на направените по делото разноски. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът- директор на [фирма], чрез юрк. Г., изразява становище за неоснователност на жалбата, тъй като процесния автомобил е паркиран в рамките на „зелена зона” без заплащане на съответната такса. Твърди също така, че основание за поставяне на скоба не е поставеното съобщение на автомобила, а нарушение на текстовете на наредбата. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

СГП, редовно уведомена за възможността да встъпи в производството, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: На 14.02.2013г. в 15,31ч. на лек автомобил марка „Мерцедес”, модел ML, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя, от служител – контрольор №24 на [фирма] – [населено място] е поставено съобщение № 0036700. От него е видно, че автомобилът е паркиран без да се заплати такса за кратковременно платено паркиране по чл.99, ал.3 от ЗДвП, поради което е наложена мярка „принудително задържане (скоба) съгласно чл. 167, ал.2, т.2 от същия закон.

Съгласно решение № 423/19.07.2012г. на СОС е преобразувано [фирма] в [фирма]. Със заповед № РД-09-05-476 от 03.09.2012г. на кмета на Столична община е въведен режим на почасово платено паркиране „зелена зона” извън описаните в т.1 граници на „синя зона”, оградена от посочените в т.2 на заповедта улици и булеварди. От тях става ясно, че участъкът между [улица], [улица]и бул. „княз А. Д.”, в който попадат и улиците „Стара планина” и „М.”, попада в „зелената зона”. Жалбоподателят, видно от заявеното от пълномощника в сз на 18.07.2013г., не оспорва твърдението на ответника, че [улица]попада в зелена зона.

Паркирането в тази зона се извършва въз основа заплащане на кратковременно платено паркиране, което се удостоверява по един от начините, посочени в цитираната заповед. Съгласно т.17 от заповедта при установяване на паркиран автомобил в зоната без заплащане, контрольорът от [фирма] (ЦГМ) описва автомобила със съобщение за неправилно паркирано ППС, в което отбелязва часа и минутите на проверката, марката на автомобила и рег. му номер и се свързва с дежурния екип за принудително задържане. В заповед № РД-09-05-479/03.09.2012г. са уредени реда и условията за принудително задържане на колелото на неправилно паркирано пътно превозно средство чрез използване на техническо средство – тип „скоба”. Същото се извършва от общинско дружество „Център за градска мобилност” от екип за принудително задържане, който се състои от контрольор и шофьор. Контрольорът поставя „скоба” на едно от двете колела от страната на волана на автомобила, а при невъзможност, предвид начина на паркиране – от другата страна, без да наранява джантата и ППС. Веднага след това прави най-малко 5 бр. снимки с фотоапарат за констатиране на нарушението – преди блокиране на ППС с цел регистриране на мястото на паркиране и рег. номер; предното стъкло – с цел установяване на липсата или неправилно попълнени талони за паркиране; джантата и калника за наличие или липса на наранявания; блокирания автомобил с поставената „скоба”; поставеното съобщение за блокиран автомобил на видно място и съобщава на диспечера рег. № и марката на ППС, място на нарушението, часа и минутите на

констатиране на нарушението за поставяне на „скоба”. В т.7 от заповедта е посочено, че след поставяне на скобата на предното стъкло на автомобила се поставя съобщение за водача. То трябва да съдържа текст с основания за принудително задържане на ППС и указания на реда за освобождаването му. Информацията по т.6 и 8 от заповедта се съхранява в електронен вид и специални дневни отчети на диспечерите в офиса на дружеството за срок на по-малък от 5 години.

В изпълнение на цитираните заповеди по делото са представени писмени обяснения на Л. Г. Г. и И. И. А. - и двамата на длъжност „контрольор автомобилен транспорт – скоби” в сектор „Принудително задържане”, отдел „Паркиране” на ответника, от които е видно, че процесният автомобил е заскобен от тях на [улица], тъй като не е имал заплащане за паркиране в съответната зона. Посочените лица са служители на ответника, видно от трудови договори № 43/07.07.2009г. и №8/01.02.2010г. като съгласно длъжностните им характеристики, издадени преди цитираните по-горе заповеди, могат да извършват дейности по заскобяване и отскобяване. Освен това по делото е представен дневен отчет от 14.02.2013г., под №8, на който фигурира процесният автомобил, заскобен в 15,31ч. на [улица]и отскобен на същата дата в 15,57ч. след заплащане на дължимата сума от 30лв.; протокол за блокирани автомобили № ОД06/08 от 14.02.2013г., от който се установяват същите факти. В приложения по делото снимков материал се вижда рег. номер на автомобила, поставената скоба на предната гума откъм волана, предното стъкло, на което липсва документ за платено паркиране, предната лява врата, където е закачено съобщението за наложената ПАМ, предните седалки на автомобила, както и снимки на кръстовището на бул. „княз Ал. Д.” и [улица], на бул. „княз Ал. Д.” и [улица], на бул. „княз Ал. Д.” и [улица], на [улица]и [улица], на [улица]и [улица]– за начало на зелената зона; на [улица]и [улица], на [улица]и [улица], на [улица]и [улица], на [улица]и бул. „княз Ал. Д.”, на [улица]и [улица]и на [улица]и [улица]– за край на зоната, от които е видно че на посочените кръстовища са поставени пътни знаци и табели за почасово платено паркиране, както и има съответна пътна маркировка. Снимките на л.113-115 по делото показват края на [улица]без изход към [улица]. По делото са представени и 2бр. снимки от жалбоподателя, от които е видно че автомобилът му е бил паркиран на [улица], а не на [улица]. Представена е също така и схема на подзона №15 с режим на почасово платено паркиране „зелена зона”, приета с решение № 148 по протокол №12 от 22.03.2012г. на СОС и утвърдена от МВР отдел „ПП” на 02.07.2012г.

По делото са изслушани показанията на св. А. и Г. – извършили заскобяването, както и на св. Ч. – съседка на жалбоподателя. От показанията на първите двама свидетели става ясно, че процесният автомобил е бил паркиран на [улица]в близост до ъгъла с [улица]и отразеното местоположение в протоколите на л. 49 и 50 по делото е техническа грешка. Към момента на заскобяването – 14.02.2013г. , на всеки вход на зоната е бил поставен знак Д-13 за началото ѝ, придружен с указателна табела Б-17, която указва времето и начина на паркиране. Във всеки край на зоната е бил поставен и знак Д-14 за край на зоната, както и маркировка на земята в тип „килим” в зелен цвят. Понеже [улица]е без изход, в край ѝ не е бил поставен знак за край на зоната. Тези знаци свидетелите посочиха и на скицата на зелена зона на л.124 от делото. Освен процесния автомобил, са били заскобени на същата дата още 3 автомобила, между които и този на св. Ч.. Според показанията на последната [улица]в участъка между № 74 и 82 не е зелена зона. Това твърдение се опровергава от соченото от

другите двама свидетели, че прекъсване има само между [улица]и „П.“, защото там движението е двупосочно. В схемата на л. 124 също не е отразено такова прекъсване.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Посочената ПАМ е наложена 14.02.2013г., а жалбата е подадена на 21.02.2013г.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

При посочената фактическа обстановка съдът намира производството за проведено при липсата на съществени нарушения на процесуалните правила, подробно регламентирани в цитираните по-горе заповеди и в Инструкция за работа на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт – скоби” и „Шофьор лекотоварен автомобил” в отдел „Контрол пратена паркиране”, направление „Паркиране и контрол” по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране – „Синя зона” и „зелена зона”, утвърдена от изпълнителния директор на ответника.

Със Заповед № РД-09-05-479 от 03.09.2012г. на кмета на СО осъществяването на принудителни мерки от вида на процесната е възложено на общинско дружество “Център за градска мобилност”, поради което оспорената в настоящето производство мярка се явява приложена от компетентен за целта орган.

На следващо място, разпоредбата на чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП, предвижда, че Служби за контрол, определени от кметовете на общините използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл.99, ал.3, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство. Посоченото принудително задържане представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл.22 от ЗАНН, която се налага при условията, посочени в специалния закон. ЗДвП не предвижда съставяне на нарочен акт в писмена форма за налагането ѝ. В този смисъл е и чл. 55 и сл. от НАРЕДБА за организация на движението на територията на Столична община. Поради това съдът приема, че за целта е достатъчен съставеният и приложен на л. 50 протокол за блокирани автомобили, който констатира поставяне на техническо средство – „скоба” и с който мярката се счита за наложена. Протоколът има сериен номер и дата на съставяне и носи подписите на съставилите го лица. От същият е виден номерът и марката на автомобила, дата и часът на заскобяване. Посоченото грешно местоположение на процесния автомобил съдът счита за несъществено нарушение, тъй като не променя факта на извършване на нарушението (правилното местоположение също е в „зелена зона”) и самоличността на нарушителя.

Според посочения по-горе опис на улици и булеварди, попадащи в “зелена зона”, както и приложената схема, [улица]попада в тази зона. Според чл.99, ал.2 от ЗДвП, местата за платено паркиране в населените места за определени часове от денонощието се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране. Идентична е и разпоредбата на чл. 49 от НАРЕДБА за организация на движението на територията на Столична община, според която началото и края на действие на зоните за паркиране в режим на почасово платено паркиране се сигнализират с пътни знаци и табели, чрез които на водачите на ППС се указват условията за паркиране, като могат да се оборудват с камери за видео наблюдение, апарати за фото заснемане и да се обозначават с пътна маркировка.

В случая не се спори по делото къде е паркиран автомобила, тъй като видно от

свидетелските показания на св. А. и Г., както и от твърденията на пълномощника на ответника, същият е бил паркиран на [улица] в близост до [улица]. Спорният момент е имало ли е съответна маркировка, означаваща зоната за платено паркиране. По делото е представен снимков материал за означаване началото на „зелена зона” на кръстовището на бул. „княз Ал. Д.” и [улица]. Табелата, указваща началото на „зелена зона” по [улица] представлява “допълнителна табела” по смисъла на чл.59, ал.1 от Правилника за прилагане на ЗДвП (ППЗДвП) и съответно е пътен знак (чл.38, т.4 от ППЗДвП). Най-горната част от табелата представлява знак Д13 “Начало на зоната на действие на изображения пътен знак” (чл.54, ал.5 от ППЗДвП) и в случая указва, че зоната за платено паркиране /”зелената зона”/ на [улица] започва след табелата. Има и съответна пътна маркировка, според снимките. Видно от снимковия материал и от схемата на л. 124, [улица] е без изход към [улица], т.е. е задънена. Следователно нито в посока към този булевард, нито в посока от него към улицата е възможно преминаване на ППС. Поради това не е необходимо и поставяне на указание за край на зоната, тъй като такъв край към [улица] няма. Видно от схемата на л.124 е, че самият булевард очертава края на зоната и след него вече няма „зелена зона”.

При положение, че принудителното блокиране на управлявания от жалбоподателя автомобил е извършено в зоната на действие на знака, позволяващ паркиране срещу заплащане, респективно в обхвата на “зелената зона” на [улица], то е налице хипотезата на чл. 55, ал.1 от НОДТСО, респ. хипотезата на чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП, обуславящи прилагането на процесната ПАМ. Това обуславя законосъобразността на оспорената ПАМ, поради което жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

С оглед очерталия се изход на делото, искането за присъждане на разноски от страна на ответника е основателно и следва да бъде уважено в размер на 200лв. адвокатски хонорар съгласно приложено пълномощно на л. 95 по делото. Ето защо, АССГ, II-ро отд-е, 41 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на В. В. Г. от [населено място] срещу принудителна административна мярка (ПАМ)– принудително задържане чрез поставяне на устройство тип “скоба” на лек автомобил марка „Мерцедес”, модел ML, с рег. [рег.номер на МПС] , за което е съставен констативен акт № ОД06/08 от 14.02.2013г. от служители на [фирма] – [населено място].

ОСЪЖДА В. В. Г. да заплати на [фирма] – [населено място] сумата от 200лв., представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБългария в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: